

Немачка штампа коментарише изјаву директорке ММФ Кристин Лагард која данашњу ситуацију пореди са великом депресијом из тридесетих година. „Зашто Лагард досипа уље на ватру?“, питају се у Франкфуртер алгемајне цајтунгу.

Франкфуртер алгемајне цајтунг: „Кристин Лагард, директорка Међународног монетарног фонда (ММФ), својим песимистичним прогнозама везаним за светску економију застрашила је међународну политику. Изгледи за привредни опоравак су ‘прилично мрачни’, изјавила је Лагард у Вашингтону. Она сматра да у читавом свету постоји опасност од стагнације привредног раста. Лагард је упозорила да постоји опасност да светска економска криза прерасте у кризу каква је била тридесетих година. У то време, пред почетак Другог светског рата, карактеристике међународне политике су биле: повлачење, протекционизам и изолација.

Зашто директорка Међународног монетарног фонда Кристин Лагард данашњу ситуацију пореди са великом депресијом каква је виђена тридесетих година прошлог века? Зашто Лагард досипа уље на ватру, када упозорава на опасност од протекционизма и изолације? Једна глобална институција као што је ММФ требало би управо супротно да ради, да укаже свим земљама, континентима и народима да је неопходно да данас сарађују као никада раније у борби против свих могућих криза.

Својим прекомерним упозорењима о хорор-лому светске економије, Лагард шири сумњу да Вашингтон жели у своју корист да води политику спасавања евра. Али, на сву срећу, инвеститори се на дају збунити. Тржишта тренутно смиреностије реагују на упозорења од пропасти или на чињенице о погоршаном бонитету банака. Управо зато што је свим инвеститорима јасно колико је тренутно ситуација тешка, мало који је спреман да се упушта у велике ризике. Са падом промета, слаби и дејство хистерика. То би била лепа жеља за предстојећу годину: Депресија за оне који прогнозирају пропаст“, коментарише франкфуртски лист.

Рајнише пост (Диселдорф): „Прогнозе за светску економију нису добре. Изгледи за привредни раст су у читавом свету веома слаби. Заоштравање дужничке кризе пре свега прети Европи, уколико владе не испуне обећања и почетком следеће године не спроведу у дело одлуке са последњег самита ЕУ. Тржишта коначно желе да виде дела, речи им је преко главе. Од опасности да се западне у велику депресију каква је

наступила у октобру 1929. године, свет је још увек далеко. За разлику од тог времена, централне банке данас воде политику ниских камата. С обзиром на страх од инфлације Европска централна банка је прошле недеље снизила своје камате. Када су 1929. године Америчка централна банка и неке друге банке повећале камате, то није био окидач, већ главни разлог за избијање светске економске кризе. Упозорења председнице Међународног монетарног фонда од опасности од велике депресије су претерана и сама госпођа Лагард то зна. Међутим она жели да пробуди светску јавност – протекционизам и прекомерни дефицити воде ка још већој кризи.“

Поводом јучерашњег саопштења јапанске владе да су у нуклеарној електрани Фукушима стечени услови за такозвано „хладно затварање“ реактора, **Берлинер цајтунг** пише:

„Фукушима ће још дуго бити велики проблем за јапанске грађане и државу. С обзиром на недавну нуклеарну катастрофу, може да се разуме што премијер Нода жели да прослави један успех. Али не би било паметно када би због тог успеха један тако велики проблем покушао да се стави на страну. Био би то велики корак назад. Јапанска влада је после много одуговлачења као дугорочни циљ себи поставила престанак коришћења нуклеарне енергије. На томе сада мора да ради, уместо да улепшава тренутну ситуацију.“

(Дојче веле)